

בית כנסת

בית יוסף

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: **רני עקרה**

מקאם: **צבא**

פרשת **כי תצא**

10 בספטמבר, 2022

עלון מספר 1112

י"ד אלול, תשפ"ב

הדלקת נרות 6:56 * שקיעה 7:14 * שיר השירים 6:45 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 6:40 * מוצאי שבת 7:55, וע"פ רבנו תם 8:25 * זמן טלית 5:18 * שעה זמנית 74:00
עלות השחר 5:03 * נץ החמה 6:32 * מנחה חול 6:55 * ערבית מנין מוקדם 6:18
צאת הכוכבים 7:50 * סוף זמן קריאת שמע 8:45 * סוף זמן עמידה 9:59 * חצות היום והלילה 12:52

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: (646) 552-3412

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

לאחיו המת אינה חוסר גמילות חסדים עם נשמת אחיו המת, אלא מתוך אהבתו לאחיו, אבל אינו יכול לקיים מצות יבום, ועומד היבם לפני נשמת אחיו שבשמים ואומר לו: אני מוכן לעשות כל שביכולתי למעןך אחי המת, אילו הדבר היה נתון באפשרותי. ועכשיו באה אשתו של המת ואומרת לבעלה: רצינו למלא כלפיך את חובתינו האנושית, אך איננו יכולים מאיזה סיבה, אך ורק לכבד את זכרך ללא נטיות אישיות ואנושיות, אך אין ברירה, אני שולפת את נעל אחיך כמעשה סמלי, הנעל היא סמל הכבוד והאדנות של האדם, וחליצת נעלו הבאה ממני, היא מסמלת הכנעה בשבילי, וגם אני יורקת בפניו כסמל לבייש ולבוז אותו קובל עם ועדה, וגם אחיך מסכים למעשה בזיון זה ואינו נעלב, כי הוא יודע שאין יריקה זו מכוונת כלפיו חלילה. אבל הוא מקבל את הזיון הזה לעיני הכל כדי להראות לך כי אין ביכולתו לעזור לך, ותסלח לנו ואתה בשמים, ויהי זכרך ברוך, ותבוא על מנוחתך בשלום ותהי נשמתך צרורה בצרור החיים אמן.

פרפראות על הפרשה

"כי יקח איש אשה חדשה... לא יחבול רחיים ורכב כי נפש הוא חובל". מה הקשר

בפרשה זו אנו קוראים על דין יבום וחליצה, ואיך מתקיימת המצוה הזאת? אדם שמת בלא בנים ל"ע", האח שלו חייב לשאת את אלמנת אחיו, כדי להביא לעולם בן שנקרא על שם אחיו המת. מדוע עושים כך? התשובה היא, שאנו מאמינים בהשארת הנשמה, גם אחרי שנפרדה מהגוף הכלה. והנפטר הזה, המוות לא איפשר לו להשלים ולהגשים את תפקידו בעולם, באה התורה ומצווה על האח ועל האלמנה לעשות חסד של אמת עם בעלה ועם אחיו המת. וכך ממשיכים הם את חיות המת, זה סוד עמוק ומופלא מבינתינו כסוד הנשמה הנעלמת, וצריך לדעת כי האלמנה הזאת אינה חפץ או רכוש המשפחה שעוברת מיד ליד כאילו היא מגרש של קרקע, מכונית או רהיט, אלא מצוה גדולה העומדת ברומו של עולם. ויבום זה אינו מותר בכל המקרים, לכן, אם האח המייבם חולה חשוך מרפא או זקן, והיא צעירה, או להיפך, אז אין יבום, אז באה המצוה השנייה, והיא החליצה והיריקה, למה? כי היא באה כמענה לזעקה העומדת בחלל העולם, ובאה להשקיט הכאב הקיים של המת מיום פטירתו מן העולם, אז עומד אחיו ומצהיר בפומבי, שסיבת מיאוונו לעזור

מדבריו", וכדי למחוק עוון זה, ישב בתעניות הרבה עד שהושחרו שיניו מפני תעניותיו.

הדרך לרפואה ולבריאות

כשיצא אדם מן המרחץ, ילבש בגדיו ויכסה ראשו, כדי שלא תשלוט בו רוח קרה, ואפילו בימות החמה צריך להיזהר. לפי שכלי הדם בחום מתרחבים ובכללם הדם שברגלים, ומכוח המשיכה יצטבר יותר דם בחלקו התחתון של הגוף, ועל חשבון חלקו העליון של הגוף, התוצאה יכולה לבוא לידי ביטוי בנפילה של לחץ הדם, בסחרחורת, נפילה ואיבוד הכרה. לכן צריך להמשיך הרחיצה במי פושרין, כדי להחזיר את כלי הדם למצבם הרגיל. וגם לא יכנס אדם למרחץ סמוך לאכילה, כיוון שבזמן העיכול, מגיע דם בכמות גדולה מהרגיל לדפנות הקיבה לצורך העיכול. וממילא שוב יש כאן סכנת חוסר דם בחלקו העליון של הגוף אם אדם מתרחץ מיד אחר האכילה. גם רצוי להימנע מלהתכופף במרחץ, וכשאינ ברירה, יש לשים לב לא להתכופף עם הראש למטה אלא להתכופף עם הברכיים. נשים רבות, מבלי שימת לב ורוב אהבתן, מרימות את ביניהם או נכדיהם, למרות שכבר אינם תינוקות ומשקלם כבד. והדבר בעייתי יותר כאשר מדובר בסבתות בגיל מתקדם המרימות את נכדיהן.

דברי מוסר: מעלת הסליחות

ארבעים יום קודם יום הכפורים, נהגו עם ישראל לקום בכל יום באשמורת הבוקר, כמו שאומרים בסליחות: בעוד לילה לך קמו עבדיך במהללם, זו מעלה גדולה וחשובה לומר סליחות בעוד לילה, כמו שאמר דוד המלך: ובלילה שירה עמי, כלומר, ה' הוא עמי כשאני משכים בעוד לילה, כי הקם בעוד לילה, הוא מסירות נפש גדולה לפני ה', שהוא מעורר את השחר, ולא השחר מעוררו. כמו שפתח מרן בעל השולחן ערוך בתחילת הדף

בין שני הפסוקים? אלא שמכאן הזהירו גדולים שכאשר נושא אדם אשה לא יכנס לחובות מעבר ליכולתו וימשכן רחיים ורכב שהם מקור מחיתו, כי נפש הוא חובל. אנשים חלילה מכניסים עצמם לסכנה בגלל חובות רבים, ומוטב שימעיטו בהוצאות השמחה כפי יכולתם ותו לא יותר. (אוצר החיים)

היסטוריה בקצרה: 100 שנה אחרי החורבן 190 למנינם

כשמתו 24 אלף תלמידים של רבי עקיבא בפרק אחד, מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמש, ובאותו זמן היה רבי עקיבא ישיש וזקן בא בימים, מיד נטל מקלו והלך לדרום ולימד תורה לתלמידים חדשים וגדלו בתורה עד שנעשו גדולי עולם, והם: רבי מאיר, רבי יהודה, רבי יוסי, רבי שמעון בר יוחאי, רבי אלעזר בן שמוע, רבי יוחנן הסנדלר ורבי אליעזר בן יעקב. והם עמדו והעמידו תורה והחזירו עטרה ליושנה ובאותו זמן שצרות הרומיים וגזרותיהם הרעות נגד עם ישראל, אבל התלמידים האלו הגיעו בלימודם והשיגו דברים רוחניים העומדים ברומו של עולם. נדבר עתה על אחד התלמידים העצומים, והוא רבי שמעון בן יוחאי. רבי שמעון נולד קודם חורבן בית המקדש, לאביו יוחאי, שהיה מחשובי העם, והיה משתדל תמיד בפני המלכות לטובת עם ישראל. רבי שמעון גדל מאוד בתורה, הוא וחבירו רבי מאיר, וכבר מינה אותם רבי עקיבא רבם להיות מחברת הסנהדרין. ובתחילה מינה רבי עקיבא את תלמידו רבי מאיר, קודם רבי שמעון, אז נתכרכמו פניו של רבי שמעון, ומיד אמר לו רבי עקיבא: דיך, שאני ובוראך מכירים כוחך! ויהי היום אחר שנהרג רבי עקיבא, אמר רבי שמעון על דבר מדברי רבי עקיבא רבו, שרבו חזר מדבר זה באחרית ימיו. ומיד הרגיש רבי שמעון שזו דרך גנאי לומר על רבו: "שחזר

תקופה. ונקרא שמו בישראל "שלוש", על שמו של המקובל האלקי הרש"ש רבי שלום שרעבי זצוק"ל, שהיה מהמקובלים הבולטים של העם היהודי במאות השנים האחרונות. גדל ונתרומם הילד שלום בבית גדול בתורה, בבחרותו עלה ללמוד בישיבת פורת יוסף, שהתנהלה אז בראשותו של ראש הישיבה הגאון רבי עזרא עטייה זצ"ל. שקד הנער שלום בתורה ביגיעה רבה ויתירה, שהפכה לשם דבר בישיבה, שאף זיכתה אותו בקרבה מיוחדת לראש הישיבה. הקרבה בין התלמיד לרב באה לידי ביטוי עם השנים האחרונות, כאשר חכם שלום ציין את יום ההילולא של רבו במסירות שיעורים ודברי תורה לזכרו ולע"נ רבו.

דינים

1 - הנשים מברכות על הדלקת הנרות ליל יום טוב "להדליק נר של יום טוב" בליל ראשון של ראש השנה מברכות מבעוד יום כמו בערב שבת. ובליל שני קודם הקידוש. 2 - כשמברכין המוציא נוהגים לטבול את הפת בליל וביום ראש השנה בדבש או בסוכר ואין אוכלים אגוזים ולא ענבים שחורים אלא לבנים. ויש נוהגים שלא לאכול בראש השנה מאכלים מרירים כמוצים או חריפים.

3 - ישנם שני מנהגים איך לאכול את מיני המאכלים בליל ראש השנה. המנהג הראשון כדי להרבות בברכות הוא: שאחרי הקידוש וקודם נטילת ידיים, יברך העץ. אחר שברך על התמרים יטעם מעט ואחר הטעימה יאמר: "יהיה רצון וכו'", אחר כך יקח "רימון" בלי ברכה, וקודם שיאכלו יאמר: "יהי רצון" של הרימונים ויטעם. אחר כך יקח מן התפוח המרוקח בדבש ויאמר: "יהיה רצון" של התפוח המרוקח בדבש ויאמר: "יהיה רצון" של התפוח ויטעם. ועל זה הדרך, יעשה פרי אדמה, יקח רוביא לוביא, ויברך "אדמה" פעם אחת, ויכווין לפטור את כל

הראשון של ספרו אורח חיים באומרו: "ישכים בבוקר לעבודת בוראו שיהא הוא מעורר את השחר...". ומי שעושה כן ומכניע היצר הרע של השינה, מקיים דברי המשנה של יהודה בן תימא שאומר: "הוי עז כנמר, וגיבור כארי...". ושכרו כפול ומכופל מן השמים. ואמירת הסליחות בכל יום היא כוללת בתוכה שעה שלמה של תורה בימים אלו, ויש כל בה שירות ותשבחות לה', מתוודה על חטאיו ובפרט אם קורא וידוי הגדול, שמזכיר לו מאות עבירות שעבר עליהן בכל השנה, אז מרגיש בגודל העוון והפגם שעשה באותן העבירות, ומתוודה עליהן לפני ה' כמו שאומר בעצמו קודם הוידוי: רבונו של עולם אתוודה על עבירות קלות וחמורות, אבל אם מסתפק באמירת "אנא" בלבד, אז לא הרגיש על איזה עבירות מתכווין, לפי שכל השנה ובכל יום אומר אותו דבר, וצריך לקצר באיזה פיוטים ובנגינתם, כדי שיוכל לקרוא הוידוי הגדול שהוא הנשמה הרוחנית של אמירת הסליחות כולה. וידע כל אדם שבא לאמירת הסליחות שדבריו אלו עושים רושם בשמים, כמו שאומרים בתחילת הסליחות: וכל מאמר אשר יאמר, לפניו הם נכתבים, ויהי רצון שנוזכה לכתובה וחתימה טובה גם השנה אמן.

הגאון הצדיק רבי חכם שלום כהן, ראש ישיבת פורת יוסף ונשיא מועצת חכמי

התורה 1931-2022

עם ישראל מתעטף כולו בכאב וביגון עם פטירתו של הגאון רבי שלום כהן זצ"ל, האבל הגדול על פטירתו חצה מגזרים ויבשות בכל קצווי העולם. בן תשעים ואחת שנה היה בפטירתו לאחר מחלה קצרה. הרב המנוח נולד ב"ב חשוון, שנת 1931, לאביו הגאון רבי אפרים כהן, שכיהן אז בתפקיד ראש ישיבת המקובלים "עוז והדר" בעיר העתיקה בירושלים. אביו ז"ל עלה מעירק לארץ הקודש, והיה מהרבנים החשובים באותה

סילי ואשתו הגברת ליליאן ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח יוסף שלוח בן אמיליא ע"ה אמן. *** האדון איזק שקאלו ואחיותיו גרסיה, שילה, ויוליט, אסטיללה, כלודי לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אמם ביללה בת כחילה ע"ה אמן. *** האדון ויקטור גנדי הכהן ובניו האחים המבורכים הנרי, פרידי, ביללה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אדונתם אמם נדיה בת ויקטוריה ע"ה אמן. *** האדון ליון פרחי ואשתו הגברת איווה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ רחל סיתהון בת בהייה ע"ה אמן.

בעל המכולת אברהם כהן :
Cohen's Mini Market
902 Ave U Brooklyn N.Y.
מקבל Food Stamp
(347) 348-9779

בעלת בית המרקחת
הגברת ויויאן ג'ק כבאריתי,
מקבלת כל סוגי ביטוחי הבריאות,
משלוח תרופות חינם עד הבית
2934 Ave R * 758-4800 (718)

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$400.
ותזכו למצוות אמן.

ההוצאות בשבוע שעבר הסתכמו לסך של \$1,850 כדלקמן: חבילת העלונים שהיתה מונחת ליד הדלת של בית הכנסת בית יוסף נגנבה, ולכן נאלצנו להדפיס את העלונים פעם נוספת. כמו כן, שילמנו להרב משה מלול \$200 לפי שטורח ומוציא העלון מהמחשב ומפיץ אותו בכמה בתי כנסת בארץ.

מספר המבקרים הגיע ל- 103,300,
גידול של 1,000 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

מיני הירקות, יטעם מעט אחר הברכה, ויאמר "יהיה רצון" ואח"כ יקח קרא, דלעת, עם גזר ויאמר: "יהיה רצון" לרמז "שיקרע רוע גזר דיננו" ויטעם בלי ברכה. ואח"כ יקח הכרתי ויאמר "יהיה רצון" ויטעם אך אם הוא מבושל, אבל אם אינו מבושל אין צריך לאוכלו לפי שהוא חריף. ואח"כ סילקא ויאמר: "יהי רצון". ויאמר גם שם: זה זכר לאילו של יצחק אבינו בן אברהם אבינו ע"ה. ואם לא מצא ראש כבש, יקח ראש של בהמה אחרת, עגל או עוף. ויאמר: "שנהיה לראש ולא לזנב" ואם ירצה יקח עמו גם חתיכת בשר כבש, ולא דווקא ראש, כדי שיוכל לומר: "וזה זכר לאילו וכו".

4 - וכל זה שאמרנו כשיעשה הסדר הזה, אם הוא אוכל אותם קודם נטילת ידיים והמוציא. ויזהר לאכול מעט קמעא קמעא מכל דבר כדי שלא יכנס בספק חיוב ברכה אחרונה, ובדיעבד אפילו אכל שיעור לא יברך ברכה אחרונה.

5 - אבל המנהג השני והוא הנכון והמקובל: יעשה קידוש, יטול ידיו, יברך המוציא ויאכל 30 גרם מן הפת. ואח"כ יברך העץ על התמרים ויאמר יהיה רצון לפי סדר המנהג הראשון, אבל על דברים שברכתם אדמה הם מבושלים לא יברך עליהם "אדמה" כגון רוביא - סילקא - קרא, לפי שהוא מצוי בתוך הסעודה. אבל על גזר שאינו מבושל יכול לברך אדמה, וכן אין לברך "שהכל" על ראש כבש, לפי שהוא מבושל אלא אומר עליהם "יהי רצון" שלהם.

התורמים לעלון זה

הגברת נינה אלוויא ובעלה האדון גבריאל ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמה פוליט בת מזל ע"ה אמן. *** האחים המבורכים ג'ק, ג'ווי, ריזי, ווירא ולינה למשפחת סרדאר לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמם רחל בת אלוירה ע"ה אמן. *** האדון שלמה שלוח הכהן ואמו הגברת